

Tuần Báo Vô Vi

5 tháng 2 năm 2017

Số 328

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Không biết trách chính mình là sao ?
2. Trong sự thấy nó thấy cái thấy là sao ?
3. Tình yêu cấu trúc từ đâu ?
4. Quý mến thanh tình nằm Ở chỗ nào ?
5. Người tu mà còn ganh ghét người khác có ích lợi gì cho tâm thân không ?
6. Tận tình phục vụ mọi người sẽ có kết quả gì ?
7. Chiến tranh bùng nổ tại sao ?
8. Thiên cơ biến chuyển do đâu hình thành ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 19/04/99 1 : 15 AM 1) Hỏi: Không biết trách chính mình là sao ? Đáp: Thừa không biết trách chính mình là sai, hướng ngoài trách móc tạo nghiệp tâm. Kệ : Làm than tự tạo sai lầm dục Tạo nghiệp không hay trí lực dục Chuyên chạy loạn thuyết không lý tưởng Mất phần thanh tịnh nan thoát tục.	Monaco, 20/04/99 4 : 55 AM 2) Hỏi: Trong sự thấy nó thấy cái thấy là sao ? Đáp: Thừa trong sự thấy nó thấy cái thấy là thanh điển của chơn tâm hội nhập với thanh quang của Trời Đất, nhắm mắt thấy rõ ràng hơn mở mắt. Kệ : Trời trời nhập định thức triền miên Giải tỏa phiền ưu tự giải phiền Trí tuệ không ngừng xây dựng tiến Triền miên học hỏi lại càng yên.
Monaco, 21/04/99 8 : 35 AM 3) Hỏi: Tình yêu cấu trúc từ đâu ? Đáp: Thừa tình yêu cấu trúc từ duyên tiền định. Cho nên ở thế gian yêu rồi thì rất khó gỡ. Kệ : Ăn sâu nguyên lý chuyển muôn bề Trí óc vẫn vướng trí lại mê Lẩn quẩn trong vòng không trật tự Nhớ thương sống động khắp muôn bề.	Monaco, 22/04/99 4 : 30 AM 4) Hỏi: Quý mến thanh tình nằm ở chỗ nào ? Đáp: Thừa thanh tình quý mến hòa tan trong điển giới, bóng hình tương giao. Kệ : Hòa tan kinh kệ chuyển tâm mâu Quý trọng thương yêu lại sắc sâu Khai thác chính mình tâm chuyển tiến Quý yêu muôn loại tự về mau.
Monaco, 23/04/99 7 : 15 AM 5) Hỏi: Người tu mà còn ganh ghét người khác có ích lợi gì cho tâm thân không ? Đáp: Thừa người tu thật thì phải thanh lọc bợn nhơ của sự ganh ghét trong tâm lẫn thân thì phần hồn sẽ được nhẹ, hướng về đại bi mà tu thì sự phát triển sẽ được quảng đại hơn. Kệ : Thành tâm tu luyện tự quy hườn Nguyên lý cao sâu chẳng thiệt hơn Đời đạo song hành tâm tự thức Bền lâu thanh nhẹ đạo không sòn	Amphion les Bains, 24/04/99 3 : 54 AM 6) Hỏi: Tận tình phục vụ mọi người sẽ có kết quả gì? Đáp: Thừa tận tình phục vụ mọi người sẽ tạo được hạnh đức tốt, duyên lành sẽ đến. Kệ : Tâm tu ý chí vững bền tiến Rắc rối không còn gây ý phiền Thức giác bình tâm tự vượt xuyên Quân bình tự đạt chẳng lo phiền.
Amphion les Bains, 25/04/99 5 : 19 AM 7) Hỏi: Chiến tranh bùng nổ tại sao ? Đáp: Thừa chiến tranh bùng nổ, mới có cơ hội ngồi lại với nhau và mưu cầu hòa bình. Kệ : Lòng tham tạo khổ cho loài người Thức giác sửa sai lại sớm tươi Gieo động tình trời lại biến mất Giành nhau tắc đất khổ loài người.	Amphion les Bains, 26/04/99 4 : 31 AM 8) Hỏi: Thiên cơ biến chuyển do đâu hình thành ? Đáp: Thừa nguyên lý của Trời Đất chuyển theo trình độ sẵn có, loài người phải chấp nhận thì mới vượt qua. Không khác gì người đang nằm trên bàn mổ, cuối cùng cũng phải chịu mới thoát khỏi bệnh nan y. Kệ : Nguyên lý đổi thay chuyển ác ôn Lòng tham không đáy hại phần hồn Muốn sanh phải tử tâm thân chịu Một tiếng dạ thừa vượt ác ôn.

MÃU ÁI 43

*Thế gian vạn sự chẳng thành
Tự tan tan tự vậ giành làm chi
Càng thêm đau khổ nhớ ghi
Sân si tốt độ thân thì bất an.*

Ở đời này vạn sự đều tự sanh và tự diệt, nhưng sự lầm than của loài người tự cho đó là việc phải làm, cho nên tự ràng buộc phải đấu tranh cho kỳ được, nhưng kết quả chẳng hưởng được là bao!

*Tranh đua phân thứ thấp cao
Vào ra điệu bộ thân rào buộc thân
Quên đi chơn cảnh cao tăng
Vấn thân nơi cảnh tham sân ở đời.*

Tâm của con người dễ nhiễu động là vì phần hồn đang bị giam hãm và cuồng cuồng theo ngoại cảnh.

*Muốn nên đả phá tự hành
Khai thông tâm trạng bỏ giành thế gian
Hồn khôn tự hướng Thiên Đàng
Tự tu tự tiến phát quang chung hành.*

Cố gắng tự diệt mọi tật xấu đã sẵn có, bình tâm tiến theo con đường chơn đạo thì sự nhiễu động sẽ lần lần tiêu tan. Lo nhiều thì khổ tâm nhiều, ham muốn nhiều thì tự nhận thấy cô lập và đau thương ở tương lai, cũng không ngoài sự hành hạ của bệnh tật.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 12/9/1971)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

KỶ NIỆM HỌC ĐẠO VỚI CHÚ SÁU LUNG

Khoảng từ năm 1981, 1982 tôi thường qua nhà của Chú Sáu Lung (*hiện sống tại đường Vũ Tùng, Bà Chiểu, Quận Bình Thạnh*) để diện kiến và học hỏi đạo pháp Vô Vi cùng chú. Tôi được biết hiện tại, chú Sáu là người đệ tử có trình độ cao nhất trong số những người đệ tử của Ông Tám ở nước VN mình (*chú đã mở Huệ và Xuất Hồn*) và đã được Ông Tám giao cho trọng trách là giúp đỡ các bạn đạo ở quê nhà tu tập, khi Ông Tám ra nước ngoài truyền bá đạo pháp khắp Năm Châu.

Từ đó, tôi đã quen biết Chú Sáu và đã học hỏi được nhiều điều, cũng như được Chú Sáu giải mở cho tôi nhiều bế tắc trong công phu tu tập. Và sau này, tôi được Chú Sáu thương yêu và giúp đỡ rất tận tình từ đời tới đạo, đến nỗi tôi cũng phải thắc mắc tự hỏi: Sao chú ấy nhiệt tình với tôi như thế? Có lần, khi có cơ hội, tôi đã hỏi Chú Sáu: “Thưa Chú, sao Chú giúp đỡ con nhiều vậy, giống như 1 người cha đối với con, hay 1 người chú đối với cháu con mình? Chú đã tìm cách tránh né trả lời trực tiếp với tôi, và chỉ mỉm cười nói: “Con ráng tu đi, rồi sẽ biết Chú là ai, và con là ai. Giờ Chú không tiện nói trước.” Tôi đành phải ôm bí ẩn này trong tâm và chờ ngày tôi đủ trình độ để tự hiểu (*chắc phải chờ đến lúc mở huệ, xuất hồn như Chú?*). Từ khoảng năm 1993, sau biến cố tổ chức ăn mừng Tân Niên tại nhà Chú, trên sân thượng đã tụ tập khá đông người, gần cả trăm bạn đạo khắp nơi gom tụ về, CA đã cấm không cho Chú tụ họp đông đảo bạn tu tới nhà Chú để học đạo hằng ngày nữa, Từ đó Chú đã phải bế môn, không tiếp bạn đạo để giúp họ giải đáp những hoang mang thắc mắc, cũng như để giải thông cho họ những vướng kết trong công phu hành pháp. Nhưng đối với riêng tôi, và vài bạn đạo thân thiết khác, Chú vẫn ưu tiên mở cửa tiếp mỗi khi tôi qua thăm và học đạo với Chú, hoặc có những vấn

đề phức tạp trong tu tập cần Chú giúp đỡ. Thỉnh thoảng tôi cũng có dẫn một vài bạn thân quen đến nhờ Chú giải tỏa những khó khăn trong khi tu học và tập luyện.

Giờ tôi xin mạn phép kể lại vài sự kiện khá đặc biệt mà Chú Sáu đã dành cho tôi từ khi tôi quen biết Chú trong thời gian tu học PLVV:

1. Đám Cưới Con Gái Đầu Lòng:

Vào năm tôi tổ chức đám cưới cho đứa con gái lớn của tôi (1993), tôi đã qua thăm và mời Chú Sáu dự tiệc lễ. Khi nghe tôi trình bày việc tổ chức tiệc Tân Hôn, chú Sáu nghe và chỉ dạy nhiều điều về việc tổ chức tiệc lễ này (*chú Sáu rất rành những hình thức lễ nghi*); rồi đột nhiên Chú hỏi tôi đã nhờ ai làm chủ lễ chưa? Tôi thành thật nói tôi đã nhờ ông bác Ba, là sui gia của ông già tôi đứng ra làm chủ lễ; Chú Sáu bất ngờ đề nghị tôi về nói lại với bác Ba nhường cho Chú làm chủ lễ đám cưới này, Chú cũng có nói thêm, vì tuổi hai đứa con tôi không hợp, có nhiều xung khắc, nên Chú phải làm chủ lễ để hóa giải, giúp đỡ cho 2 đứa thì chúng nó mới ăn đời ở kiếp được. Tôi vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, không ngờ lại được Chú tình nguyện giúp đỡ mình như thế. Tôi bèn cảm ơn Chú và hứa sẽ về thưa lại với bác Ba, tôi tin là bác Ba sẽ đồng ý thôi khi tôi trình bày rõ ràng sự việc mà Chú Sáu đã nói.

Thế là ngày Hôn Lễ của con gái lớn tôi, Chú Sáu đã đích thân đến hành lễ cho 2 cháu một cách trịnh trọng và đầy đủ nghi thức của một đám cưới đời. Trong ngày ấy tôi cũng đã mới khá đông đạo hữu thân quen đến dự và chia sẻ niềm vui với gia đình. Chú Sáu cũng đã dạy cho 2 con tôi nhiều điều về đạo nghĩa vợ chồng, và khuyên chúng ráng sống cho tốt trong cuộc sống vợ chồng để được hạnh phúc đến răng long đầu bạc. Sau buổi lễ, Chú Sáu kiêu từ ra về mà không ở lại dự tiệc; sau này tôi có

hỏi và được biết là Chú đang giữ gìn đại nguyện là giúp đỡ các bạn đạo đồng tu, từ việc đám cưới, đám tang, đám giỗ hoặc lễ thượng kính Vô Vi, và không được nhận bất cứ gì từ bạn đạo, kể cả việc uống 1 ly nước lọc, nếu Chú làm trái điều nguyện là coi như bị phạm giới, sẽ có lỗi với Bề Trên Vô Vi. Mấy ngày sau đám cưới, khi vợ chồng tôi qua nhà Chú, mang theo lễ vật, quà tặng để đền đáp, trả ơn Chú đã giúp đỡ gia đình, Chú Sáu cũng không nhận và ra lệnh vợ chồng tôi phải mang về, để không làm cho Chú khó xử. Sau cùng, chúng tôi đành phải nghe lời Chú mang quà cáp về, đã vậy Chú còn cho chúng tôi mấy món đem về nữa chứ. Thật là khó thể hiểu và nghĩ bàn việc làm của những vị cao nhân trong đạo pháp!

2. Đám Tang Ba Tôi:

Vào cuối năm 1993, ông già tôi qua đời. Vào ngày tang lễ đầu tiên, Chú Sáu cũng đã đến dự tang cùng một số khá đông bạn đạo đồng môn. Chú đã lên làm lễ rất thận trọng và đầy đủ nghi thức. Khi Chú làm lễ trước quan tài, tôi và em thứ 3 của tôi là 3 Mẽm, đứng hai bên đầu hòm để lạy đáp trả lễ. Khi thẳng em tôi lạy trả thì Chú cản lại và nói rằng đừng làm vậy không nên, và không cho em tôi lạy trả; trong khi tôi đứng bên này, lạy trả lễ Chú thì Chú làm ngơ không nói gì cũng không cấm cản. Chú chấp nhận việc làm của tôi, nhưng tuyệt đối ngăn không cho em tôi làm, quả là có vấn đề khác biệt giữa tôi và Chú. Trong lúc Chú làm lễ, tôi bỗng nhiên cảm thấy xúc động và khóc nức nở; thành thật mà nói, trong tang lễ của ba tôi, tôi khóc ba thì ít nhưng lại khóc vì Chú Sáu lại nhiều hơn.

Và còn một điều đáng kể trong buổi lễ tang nữa là, sau khi Chú Sáu làm lễ cúng xong, các bạn đạo cũng lần lượt lên thắp hương. Trong đám bạn đạo, có ông 3 Tinh, bên Thanh Đa, cũng lên thắp hương và làm lễ khá lâu, không rõ ông đọc chú hay cầu nguyện gì đó mà lâu khác hơn mọi người. Có điều, cũng xin nói thêm, ông 3 Tinh đã đi khác đường lối và có phần tha lực thiêng liêng hỗ trợ, nên khi ông xuống, Chú Sáu đợi mọi người thắp hương xong, lại trở lên thắp hương và làm lễ lại một lần nữa; tôi biết rằng, ông 3 Tinh đã dùng thần thông làm điều gì đó không hay cho phần hồn của ba tôi, nên Chú Sáu phải lên giải tỏa lại.

Tang lễ hôm nay, còn một vấn đề đáng kể nữa là, bạn đạo Vô Vi đã tự động rủ nhau đến dự tang khá đông, gần cả trăm người, người này đồn, rủ người kia tự động tới dự vì họ biết đám tang này có

Chú Sáu đi dự. Từ ngày Chú Sáu bế môn vì hoàn cảnh khó khăn, có nhiều người không thể đến thăm Chú cũng như học hỏi đạo với Chú, nên đây là cơ hội quý mà mọi người có thể tụ hội đông và gặp Chú mà không bị chính quyền nhà nước đương thời ngăn cấm (*đám tang mà*). Thật tình mà nói, trong đám bạn đạo đến tham dự tang lễ, tôi chỉ quen biết tối đa khoảng 1 phần 3 mà thôi.

Đúng là hữu xạ tự nhiên hương, hữu phước tự nhiên hưởng... Ba tôi quả thật có phước và may mắn vì đã được Chú Sáu và nhiều bạn tu đến viếng tang.

3. Chú Sáu kể về những kinh nghiệm tu luyện của mình :

a. Chú Sáu kể, có lần có 3 vị tu trên núi xuống tìm thăm Chú, và chất vấn Chú đủ điều, hình như là muốn thử Chú. Họ hỏi Thầy của Chú Sáu là ai, có phải là Ông Tám, người đã chạy trốn qua Mỹ, và làm những chuyện xấu xa, tội lỗi vì gây tan nát nhiều gia đình theo ông ấy?... Họ nêu rất nhiều điều xấu mà Ông Tám đã gây ra ở hải ngoại. Nói đã một hồi, họ thấy Chú Sáu vẫn làm thĩnh, không dính chính cũng không phản kháng gì, nên họ ngạc nhiên và hỏi : Ông Tám có phải là Thầy ông không? Chú Sáu trả lời : Dạ phải. Ba ông làm bộ ngạc nhiên hỏi: Vậy sao tự này giờ chúng tôi nói xấu về Thầy ông. Sao ông không có ý kiến gì hết vậy? Chú Sáu nói : Tự này giờ, mấy anh nói về những hành động xấu xa gì đó, nó không phải là việc làm của Thầy tôi, nên tôi không ý kiến. Thấy không chọc giận được Chú Sáu, nên họ bèn đổi chiến thuật, dùng qua điệp lực để tấn công Chú Sáu, Cứ hễ ông này hỏi, khi Chú Sáu mở miệng trả lời, thì ông kia âm thầm xuất điệp tấn công Chú, họ cứ thay phiên liên tục tấn công Chú; lúc đầu Chú Sáu còn chống đỡ được, nhưng một lúc thì kém thế bị họ áp đảo xiềng liềng, Chú không chịu đựng nổi, đành phải nguyện xin cùng Quan Thánh trụ trong Kính Vô Vi tại nhà. Thế là Quan Thánh liền hỗ trợ Chú Sáu lật ngược thế cờ. Đang trên đà thắng thế, bỗng nhiên ba ông bạn tu núi, bị áp đảo ngược và dần dần lép vế, thế là đành thu hồi điệp lực lại, giả là làm hòa. Rồi, sau đó tỏ vẻ tâm phục, xin kết bạn với Chú Sáu, giả từ ra về và hẹn thỉnh thoảng đến thăm Chú... Nói tóm lại, tu đến trình độ nào cũng có người đến thử thách.

b. Chú Sáu có kể, lâu lâu Ông Tám cũng có về gặp và dạy bảo, nhắc nhở Chú, và nhờ Chú nhắc nhở lại các anh em bạn đạo mà Chú gặp gỡ, những điều cần yếu trong sự tu học. Đầu năm nào cũng

vậy, khi tôi qua chúc Tết Chú, Chú cũng đều nói, tôi qua, Ông Tám có về và dạy bảo Chú điều này... điều nọ v.v... Thành ra, có lần có vài bạn đạo hải ngoại trách Chú Sáu là sao Thầy nhắn Chú qua dự đại hội ở nước ngoài, sao Chú không qua, sao Chú cãi lời Thầy? Riêng tôi hiểu rõ tại sao Chú không đi. Chú muốn gặp Thầy lúc nào cũng được, đâu cần phải ra nước ngoài chi nữa, thứ nhất là hao tiền bạc vô ích, thứ nhì là Chú đã lớn tuổi đi xa cũng không tốt cho sức khỏe. Nên Chú không đi cũng đúng thôi!

4. Chú Sáu kể về năng lực của Thầy:

Chú Sáu kể, có một lần, có một bạn đạo nữ tìm đến nhà Chú nhờ Chú giúp đóng lại huyết đạo Ngọc Châm ở sau ót, vì tu thiền bị sai lệch, huyết này mở nên bạn ấy luôn thấy ma, quỷ và những cảnh âm u đáng sợ quá, mà không làm sao trị hết được. Chú Sáu bèn trụ điểm giải một phần, rồi chỉ bạn ấy về nhà uống chanh, ngâm muối... giải tiếp, giải lần lần, thỉnh thoảng khoảng 1 tuần lên gặp Chú giải tiếp, và phải gần cả tháng Chú mới trị dứt được căn bệnh thấy ma này. Ngay lúc đầu, Chú cũng đã nói : “Bạn thật xui, nếu bạn bị bệnh này trước đây, khi Ông Tám còn ở VN, Thầy chỉ quét tay một phát là huyện đạo Ngọc Châm của bạn đóng lại liền, chỉ trong vài giây thôi!”

Có một lần khác, Chú Sáu kể với tôi, có một hôm Chú ngồi công phu, hồn xuất ra khỏi bản thể, bay lên trên không trung, Chú bỗng gặp Hồn Ông Tám bay đằng trước, khoảng một trăm mét, Chú bèn dùng hết sức chạy theo Ông Tám, nhưng chạy hoài vẫn không theo kịp, mặc dù Ông Tám cứ thông thả bước đi như người đi dạo; trong khi đó ở phía sau Chú, khoảng vài trăm mét có một đám bạn tu đang lục đục, hì hục chạy ở phía sau...

Bởi vậy, Chú Sáu vẫn thường nói, năng lực của Ông Tám kinh khủng lắm, Chú mà so với Thầy thì chẳng thấm thía gì... Tôi tự thâm nghĩ, con và các bạn đạo, năng lực so với Chú còn chẳng tới đâu, nên so với Thầy lại bất khả tư nghĩ, chẳng tới đâu cả. Chắc cần phải tu nhiều kiếp nữa!?

5. Tiếp nhận điển Chú Sáu:

Lúc Chú Sáu sinh thời, mỗi lần tôi đến thăm và học đạo, khi tiếp xúc Chú tôi nghe bộ đầu tôi mát

lạnh, như có ướp nước đá vậy (*khác với cảm nhận điển của Ông Tám*).

Trong giấc mơ, tôi cũng được gặp Chú vài ba lần, có lần cùng Chú đi đâu đó, có lần đang ngồi sinh hoạt cùng Chú và một số bạn đạo khác... Nhiều hơn mơ gặp Ông Tám (*chỉ có 1 lần như tôi đã có kể*).

Và mới vừa năm rồi, khi tôi cùng với bạn Luận (Ma Vương), bé Anh Phương và vài bạn khác vào một quán café sân vườn để giải khát, nghỉ trưa (*quán Năng Thủy Tinh, Lái Thiêu*). Hôm ấy, bạn Luận hào hứng kể lại lịch sử những ngày xa xưa, lúc Chú Sáu còn sống, bạn ấy hay chở Chú đi đây đó đến nhà các bạn đạo để dự đám tang, đám giỗ hoặc thượng kính Vô Vi cho họ. Bạn Luận rất tự hào vì được Chú Sáu tin tưởng và cho đi chung, bạn cũng có nói, mỗi khi gần Chú Sáu nghe mát lạnh bộ đầu. Bạn còn kể, khi đi dự lễ, Chú Sáu không hề dùng bất cứ thứ gì, đồ ăn cũng như thức uống, bởi vậy khi Chú Sáu đứng vậy ra về, bạn Luận luôn tức tặc kể bên Chú bọt liên ly nước của Chú và nốc cạn, bạn cho rằng mình sẽ được hưởng thanh điển, hay là lộc của Chú ấy...

Bạn Luận đang thao thao bất tuyệt về những kỷ niệm với Chú Sáu, nhưng tôi biết lúc bấy giờ bạn không còn đủ khả năng cảm nhận được luồng điển của Chú Sáu nữa vì bạn đang bị bệnh, năng lực đang sa sút và còn đang dùng thuốc trị bệnh; nhưng chính lúc bạn Luận kể về Chú Sáu, lâu lâu tôi cũng xen vào vài câu xác minh những điều bạn ấy kể, và thật kỳ lạ thay tôi đã cảm nhận được luồng điển mát lạnh của Chú giống như ngày nào trên bộ đầu... Thật là huyền diệu và may mắn, Chú đã ứng và đến với chúng tôi. Tôi chỉ biết thầm đánh lễ và cảm tạ ơn Chú.

Thôi, đến đây thì sự chia sẻ cũng đã khá dài dòng, tôi xin được tạm dừng ; không quên thân chúc tất cả huynh đệ tỷ muội thân quen sẽ luôn vững tu vững tiến để chứng nghiệm những kỳ diệu huyền bí trong vô vi điển giới.

Thân mến
Mai Văn Chát
(*Dĩ An, 14/06/2016*)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý ..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Katy, ngày 18/11/98

Thưa Thầy,

Con mạo muội, gan lì viết thư đến Thầy lần nữa. Con đi cố vấn gia đình, chứ không uống thuốc bác sĩ thần kinh được. Cô counselor quan tâm đến con nhiều. Con uống thuốc bắc. Bây giờ con mới hiểu thấm thía câu "khéo tu thì nổi, vụng tu thì chìm". Nhiều lúc con cứ tiếc những gì con có thể làm được mà không làm. Các con của con khổ nhiều vì mẹ không tu.

Ngày mai con đi luật sư để hỏi xem ông counselor có thể giúp gì để con có thể lãnh thêm tiền từ chồng, vì con không thể đi làm được, sức con yếu, con không khỏe. Con muốn đem con của con, 3 đứa, đến thăm Thầy, nhưng phải mượn tiền đi, nên con không dám. Hễ con xuống thăm đứa nhỏ, hoặc nói chuyện với anh L., thì con sợ có chuyện không hay xảy ra cho gia đình. Nếu đã xuống, phải xuống hoàn. Anh L thì nói chừng nào con khỏe lại, đi làm được, mới đưa đứa nhỏ cho con.

Con phải làm gì kiếp sau để trả ơn Thầy, con không biết. Nếu Thầy đã trả lời thư con, thì con y như vậy mà thực hành. Con đội ơn Thầy nhiều.

Con,
NHM

THƯ HỎI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 19/11/98

HM,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 18/11/98 được biết con đang phân vân vì sự sống của gia

đình, chồng con. Nhân cơ hội này con mới thấy nghiệp lực là gì? Tâm làm thân chịu, chỉ có tu sửa thì mới giải quyết được. Vốn vẹn chỉ có đường tâm linh thì mới thấy rõ sự sai lầm của chính con mà tu. Muốn tu thì phải dần thân hành pháp, thì mới hy vọng tự cải sửa một phần nào mà chính mình đã hại mình. Nhớ lại lúc con còn là một cô gái trong trắng chẳng có việc gì rắc rối xảy ra cả. Ngày hôm nay đã là một hiền thê, một từ mẫu lại chưa thấu triệt được vị trí của chính con. Chỉ có tạo ra khổ sâu mà thôi. Muốn ăn năn sám hối thì chỉ có kiên trì niệm Phật thì mới khôi phục được sự thanh nhẹ của nội tâm, tức là thần kinh khỏi óc sẽ được ổn định. Tu để giải tỏa sự phiền muộn sai quấy. Tu để buông thả tất cả nghiệp lực không cần thiết đã mang theo nhiều kiếp. Chỉ có biết khổ mà không sao thoát khỏi, gọi là nghiệp, triền miên vẩn vương như vậy cho đến chết, mang theo sự sầu lo không cần thiết, lặn độn trong kiếp làm thú hay làm người cũng vậy.

Ai ai cũng có nghiệp, chỉ có tu ăn chay niệm Phật thì mới có cơ hội tự giải và an vui ở tương lai. Qua cuộc sống thiếu thốn và bi đát thì mới thấy rõ sự sai lầm của chính mình đã nung nấu nhiều kiếp. Từ trong nguyên lý có có không không mà khổ! Con nên nhìn kỹ lại khối óc và thể xác của con cấu trúc từ siêu nhiên hình thành, tức là có Trời, có Đất, có Đạo. Cho nên con mới có một vị trí tốt đẹp như hiền thê và từ mẫu, thực hiện tình thương và đạo đức. Mẹ vì con, vợ vì chồng và xã hội. Cần học nhịn nhục và phục vụ tận tình thì mọi việc sẽ được tốt ở tương lai. Tiên Phật cũng cần nhịn nhục tối đa nhiên hậu mới có kết quả tốt.

Mong con mình xét và thực hành niệm Phật tự cứu và độ tha tại trần. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Amphion, ngày 11 tháng 6 năm 1988
DŨNG CHÍ

Giáng lâm tại thế quy hình luật
Trí não cân phân nguyện góp phần
Chuyển thức trong lòng xây dựng chí
Hành thông chơn giác tiến thanh lần.

Thanh lần thế đạo cân phân
Chơn tâm bộc phát khai tàng nở hoa
Vui trong thanh tịnh chan hòa
Giải mê phá chấp, thật thà cảm thông
Bên ngoài cho đến bên trong
Quy về trật tự, giải thông đạo đời
Hòa đồng thanh tịnh của Trời
Nơi nơi thức giác, giữ lời thanh cao
Hòa cùng muôn sắc, muôn màu
Trí tâm thanh tịnh, đón đau chẳng còn
Trở về thực chất lòng son
Con người khó tạo, vuông tròn dựng xây
Mây mưa thuyên chuyển hằng ngày
Tâm lo tu học nhẹ thay tình Trời
Từ bi bác ái sáng ngời
Thanh bình tái lập, đời đời yên vui.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Lão Mẫu Dao Trì Vô Cực

Giảng

Thơ

*Thấp hóa noãn thai giai chúng sinh
Cao đề linh tính tổng hàm tình
Đồng quy tĩnh thổ tu chân đạo
Viễn khứ luân hồi tội nghiệp khinh.*

Dịch

Thai noãn yếu hèn cũng chúng sinh
Tính linh cao thấp cũng tâm tình
Cùng về đất tĩnh tu chân đạo
Tránh khỏi luân hồi nghiệp giảm khinh.

TỰA

Con người sinh ra đời, tuy thân xác nghênh ngang nhưng có khác nào hạt cát giữa biển khơi, con kiến giữa cội trần sở dĩ được kêu là “vạn vật chí linh” tức loài linh thiêng nhất của muôn loài, là bởi trời phú cho tính người, sùng thượng đạo đức, gìn giữ luân thường, song gần đây bị gió mưa Âu Mỹ tiêm nhiễm, những phong tục tập quán hay của người dân bị phê bỏ, tính tình họ trở thành đen tối, dấy loạn, dâm dăng, trộm cướp, tham ô, tồi tệ, khiến sở năng kiệt quệ. Lòng khi ý ngựa dục vọng đảo điên, khác chi loài cầm thú! Tuy luật pháp nghiêm ngặt song người ta chẳng sợ nào! Bởi lẽ người ta đã chôn vùi mất cái phần sáng suốt ở trong tâm mình rồi. Họ cho rằng trời đất, thần hồn vũ trụ không có luân hồi, nên mới dám cả gan làm tổn thương tới lẽ trời, không sợ thần thánh luôn luôn theo dõi bên mình, thuyết vô thần hại người ta không ít.

Mẫu là thủy tổ nguyên linh của các chúng sinh đã trải qua muôn ngàn kiếp nuôi dưỡng các tánh linh. Ngạn ngữ nói: “Thương thay lòng cha mẹ dưới gầm trời”. Ai mà không muốn con cái mình ăn hiền ở lành, tránh xa đường tội lỗi trụy lạc, trời đất hiểu sinh, cha trời mẹ đất rất xót thương con đỏ. Tính linh chính trực được làm người, gian tà làm súc vật

đó là cái lí ngay thật của trời đất, cái nguyên tắc không sai của luân hồi. Nhìn thế đạo ngày nay, lòng người không phép tắc, tạo nghiệp đa đoan, ngó những kẻ đi ngoài đường phố thấy chẳng khác chi loài vật mặc áo quần, nhân cách chôn vùi mất cả, một sớm chết đi đọa lạc đầu thai làm loài khác mọc lông mọc sừng bất hạnh biết là bao nhiêu.

Bởi Mẫu không nở ngồi nhìn các nguyên linh đọa lạc, cho nên mới ban chỉ thị cho Vô Cực Thánh Đức Đường ở Đài Trung, cùng ra lệnh cho Tế Phật hướng dẫn Dương Sinh dạo cỏi phàm trần, phỏng vấn các loài cầm thú, đem những tình huống sinh hoạt thực ghi chép thành sách, lấy tên là “Súc Đạo Luân Hồi Ký” hay “Luân Hồi Du Ký”. Cõi trần gian tuy nhiều khổ nạn, song sinh mạng của kiếp luân hồi cầm thú còn chịu uy hiếp đau đớn gấp bội phần. Phàm những ai còn mang máu huyết tính tình người trong mình, sau khi đọc sách này mà động lòng ăn năn thì hãy sám hối những lỗi lầm quá khứ, để tránh khỏi bị đọa thai làm kiếp súc sinh, vì nếu đường luân hồi này không hiểu rõ, sau này có hối hận cũng chẳng kịp nào.

Trải suốt một năm bốn ba tìm hỏi, Tế Phật và Dương Sinh làm tròn sứ mệnh viết xong sách quý, nay bắt đầu bước qua giai đoạn xuất bản để sự phổ biến được rộng rãi hầu giúp ích cho đời nhiều hơn. Sách lại in thêm phần phụ lục tập tranh Từ Ái, lòng Mẫu rất vui mừng, mới đặc biệt giá lâm Thánh Đức Đường giảng cơ bút, mong rằng chúng sinh sẽ xa lánh đường ác, ra sức thực hành thánh đức ắt sẽ được sinh vào đời thịnh vượng, vô ưu cực lạc thiên đàng, thì hẳn là không phụ lòng trông mong của Mẫu vậy. Nay có đôi hàng làm lời tựa.

Vô Cực Dao Trì Kim Mẫu

Bài tựa giảng cơ bút tại Thánh Đức Đường Đài Trung.

Vận trời ngày 18 tháng 2 năm Nhâm Tuất (1982)

(còn tiếp)